

Важливою складовою реалізації проекту став започаткований на сайті ЦМБ ім. Лесі Українки працівниками її Інтернет-центру блог «Обличчям до родини», інтерфейс якого було продемонстровано гостям вищезгаданої церемонії. Приємно зазначити, що за неповний місяць блог відвідали близько 300 осіб. Він спрямований на інформування користувачів Бібліотеки, жителів краю про різноманітні матеріали з питань сім'ї, що, сподіваємось, дасть змогу розширити коло відвідувачів книгозбірні. Планується створити нові цікаві програми, оригінальні проекти із використанням веб-ресурсів, що сприятиме формуванню у членів громади позитивного ставлення до Бібліотеки, збагаченню культурного життя краян.

Крім урочистої частини, під час відкриття Інтернет-центру в ЦМБ ім. Лесі Українки на запрошених чекало цікаве ревію – відкриття першого у Львові бібліотечного ретромuzeю. Тут можна було побачити старі копіювальні апарати, перший комп'ютер книгозбірні, апарат для виготовлення каталожних карток та багато інших цікавих речей. Зрозуміло, що ці експонати викликали у відвідувачів неабиякий інтерес та стали темою жвавого обговорення. Присутні мали змогу порівняти, яке технічне оснащення мала Бібліотека в недалекому минулому і який якісний стрибок зробила сьогодні.

## ПРИСУДЖЕННЯ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ З ЛІТЕРАТУРИ–2011

**Ц**ЬОГО року премію отримав один із найвидатніших діячів шведської культури нашого часу Томас Транстермер. Його ім'я стоїть в одному ряду з іменами таких великих шведів, як вчений-природознавець XVIII ст. Еммануїл Сведенборг, кінорежисер Ингмар Бергман. Т. Транстермер, який пише переважно неримовані вірші, відомий майстерним володінням словом і щедрим використанням метафор при чіткому збереженні форми.

Присудження Нобелівської премії поету стало першим за 15 років прецедентом: востаннє (1996 р.) її отримала польська поетка Віслава Шимборська.

Підготував **Ю. Ворона** за інформацією веб-сайту:  
[http://www.znaki.fm/magazine/books/obladatelem\\_nobelvskoy\\_premii\\_po\\_literature-2011\\_stal\\_tomas\\_transtyormer](http://www.znaki.fm/magazine/books/obladatelem_nobelvskoy_premii_po_literature-2011_stal_tomas_transtyormer)

## КНИЖКОВІ СКАРБИ

*О. Серебрян, заступник директора  
Чернівецької обласної універсальної  
наукової бібліотеки ім. Михайла Івасюка*

## КНИГИ, ЯКИМ СТО РОКІВ

**2011** рік є урожайним на різноманітні ювілейні дати культурно-мистецького життя. І до кожної з них у Чернівецькій ОУНБ ім. М. Івасюка готувалися книжкові виставки, щоб розкрити для користувачів фонди Бібліотеки, ознайомити з багатством книжкового світу.

Однак найцікавішою експозицією, родзинкою року стала виставка «Книзи – 100 років», приурочена до Всеукраїнського дня бібліотек. Демонструвалося 40 книг, що побачили світ у 1911 р., здебільшого у видавництвах Львова, Чернівців, Відня. В них знайшли відображення дух епохи, розвиток просвітництва на початку ХХ ст. тощо.

У той час активно займалися видавництвом серії «Руска письменність» товариство «Просвіта» у Львові, серії «Народна бібліотека» – товариство «Руська Рада» у Чернівцях, діяли Видавничий відділ Союзу руских хліборобських спілок на Буковині «Селянська Каса», Мамаївська заміська філія чернівецького товариства «Українська школа».



Отже, книга, датована 1911 р., розповідає свою історію, доносить відгомін 100-літньої давнини. Майже половина цих безцінних перлин дійшла до нас завдяки відомому науковцю Олексі Стратоновичу Романцю, який дбайливо добирав їх і зберіг для нащадків у власній колекції.

В експозиції було представлено збірку з 23 оповідань «Твори Ізидора Воробкевича», видану у Львові. Цінність видання значно підвищується завдяки поміткам, які залишив О. Романець, звертаючи увагу на маловживані слова, бісерні розсипи діалектизмів.

Серед інших видань – «Співанки для шкіл народних Ізидора Воробкевича» (Відень), книги, випущені в чернівецькій друкарні «Руська Рада» під зарядом І. Захарка: «Невольник» Т. Шевченка, «Кидаю слова. Нариси й оповідання» Б. Лепкого, «Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом», «Камінна душа» Г. Хоткевича, «Шкільні образки» Д. Макогона, «Чому люди задурманюються?» Л. Толстого, «Герцоговінські оповідання» С. Чоровича (переклад із